

השיעור השבועי כאייל תצדוג

שיעורו השבועי של מו"ר ועטרת ראשנו
הרב אייל עמרמי שליט"א

מגדולי מזכי הרבים בדורנו
ונשיא ממלכת התורה 'כאייל תצדוג'

שיחות מוסר ע"פ חסידות

ככל שאדם גדול יותר,
כך הוא מרגיש קטן יותר

גיליון שע"ט - פרשת קרח

העלון מוקדש

להצלחת

אוראל ורות חתוכה
גל בלחטן בן גילה
דוד דודי בן רחל חלי
ליווה ונצח
יוסף בן רחל
דוד רועי בן רבקה
אלינור בת רחל
לודע בר קייטא
משה בן גלית ואורית בת אושרת

לרפואה שלימה

רבקה בת ג'רן שרה
דינה בת נעמי
חנה בת שרה
חיים בן שמחה
יגאל גד זוהר בן ברויה
עמוס אליעזר בן דליה
אליעזר בן דליה
יוסף בן כמונה

לעילוי נשמות

ניסים עמר בן סימיו ז"ל
רוני ראול בן שורקיה ז"ל
רחמים בן יוסף נגד ז"ל
אפרים בן רבקה ז"ל
אליעזר בן מלכה ז"ל
מזל בת רוחה ז"ל
מרגלית בת לאה ז"ל
אליהו חי בן רגינה ז"ל
יואב בן נעילה ז"ל

העלון מוקדש לעילוי נשמות אילנה כתון בת מלכה ת.נ.צ.ב.ה.
העלון מוקדש לע"נ משה בן רחל ז"ל | שושנה בת לטיפה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

זכויות ההתחזקות בעלון לעילוי נשמת דוד גולן בן שושנה ויעקב בן חגית ולהצלחת תומר כהן בן מיכל
ולרפואת יהושע בן סרח ושרה בת לולו

לקבלת העלון השבועי למייל הכנסו לאתר <https://ayal-taarog.org.il/>

השיעור השבועי כאייל הערוג

מפי מו"ר ועט"ר הגאון הגדול הרב אייל עמרמי שליט"א

לקבלת העלון, להפצה והוספת מוקדים, להקדשות והנצחות ולכל ענייני העלון אהרון 052-9695044.
לקבלת העלון באיזורכם:

053-7328642	טבריה יגן אבטכול
058-7762080	טפחות (מושב) אביאל לסרי
053-3428761	יבנאל שמואל אליעזר פרץ
054-7999768	יקנעם והאזור נתנאל
052-4605373	כרמיאל שחר דוד ויצמן
054-6861459	לפידות ומעלה יוסף יוסף
050-6096476	מעלות אליהן כהן
053-8280661	מגדל העמק משה סריסה
052-6161523	נהריה גיא
054-7724310	נווה שאנן נתנאל חיון
054-4320790	נתניה שמרון רחנצריג
054-9851525	עכו אופיר גלנצטר
054-6467078	עפולה אלי אסולין
052-4578972	צפת ומירון יוסף בן דוד
053-2730024	קצרין ברק פוגלחוט
052-5422265	קרית ביאליק שאול תשובה
050-9371476	קרית חיים עופר ביטון
052-6045037	קרית מוצקין אבי גזית
052-6994942	קרית שמואל אביעד זנו
054-8315153	קרית שמונה גל בלחמן
053-5882799	שלומי יובל

דרום הארץ

050-4144121	אבן שמואל מיכאל לוי
055-6748213	אופקים
052-5541715	אילת רחן אליהו
054-7515500	אשדוד מרדכי בטיטו
053-2823666	אשקלון נדב משה
054-8770770	באר שבע יעקב לוחיה
054-8405397	דימונה בן שושן
053-5548154	ידוהם אליה בונדי
052-3840648	כרמי נתן גיל-עד ששון
050-3240240	מושב איתן רועי קדושים
050-5922001	מושב זרחיה אברהם
055-5537680	מושב מנחם יקיר
050-4304342	מושב רווחה אורי מישאל
054-4439808	מושב שדה עוזיהו פיני גלם
052-7026200	מצפה רמון יניב הדרש
050-5887712	מרכז שפירא דוד רועי
058-4314314	ניר גלים מאור שטרית
052-4694367	נתיבות אדיר
052-7186779	ערד רחמים
050-6656562	קרית נתן אביהו שקלים
052-6494317	קרית מלאכי ניסים
050-6462038	שרדות בן-ציון

חוץ לארץ

1-380-50-5776453	אומן נחמן קלוד
1-818-9345753	לוס אנג'לס הוד
1-910-9640474	מיאמי שבי
1-651-2464179	ניו יורק יוסי

מרכז הארץ ירושלים ויהודה ושומרון

050-4177727	אדם משה הלוי
050-4112334	אור יהודה יצחק
050-4949923	אחיעזר יחזקאל לוי
050-9262636	אליכין אסף סוכני
054-8780189	אפרת יוחאי ביטון
054-4461239	אריאל אביב פינטו
052-8262245	בית אל אריאל
053-7209069	בית דגן נהוראי ערוסי
058-6161919	בית שמש רועי רפאל
052-8347490	ביתר דניאל סעדי
054-2188885	בן זכאי (מושב) בן ציון
050-2909702	בני ברק בן סעדי
052-2835442	בת ים כהן שמענוב
050-2233507	גבעתיים אלי פלאש
054-8348303	גדרה שי
053-3610345	גני יבנה עמית בן דוד
050-6431554	גני תקווה שניר קהלני
054-3177270	הוד השרון שי כהן
053-3338923	הרצליה הפרופסור
054-5912934	חולון אהרן
052-4624432	חשמונאים נאור
052-3715507	טלמון מאור נשיא
054-2919221	יבנה עמית
052-9695044	ירושלים ירון
054-5805367	כפר סבא אופיר דוד
054-7967670	לוד אדם
050-2591591	מודיעין הראל צרירה
050-9876481	מושב ישעי אדיר באשרי
054-2639782	נס ציונה דוב
055-5580916	עמנואל עדי טרומן
052-2756047	פתח תקווה יעקב בן אליהו
053-2466221	קרית עקרון אבישי משה
052-5002090	ראש העין הראל
054-3371560	ראשון לציון דניאל יעקובוב
054-2390447	רחובות איתן אזולאי
052-5094474	רמלה אמיר חגי
053-3139506	רמת גן וקרית אונו עמרם
053-2239377	רעננה איתי שוורץ
050-4535354	שוהם גיא בן עמי
053-3145436	תל אביב מאיר
050-5990055	דרום תל אביב דודי
050-3564444	תל ציון (כוכב יעקב) עמית

צפון הארץ

054-9203184	אור עקיבא דניאל חיים
055-9191732	בית שאן חגי
054-5557248	בנימינה אופק שמעוני
054-2399998	הקרית והסביבה מרדכי אוהיון
058-3297724	חדרה
058-3888899	חיפה אהרן חזן
050-7300770	נשר אלמוג מזרחי

סך עלות חוברת אחת שמקרכת עוד יהודי לקב"ה בסה"כ 1 ש"ח בלבד
המעוניין לתרום וליתול חלק בזיכוי הרבים. יפנה לאהרון - 052-9695044

גיליון שע"ט - פרשת קרח

ד	כהני בית שני – מסירות נפש על רגע של קדושה
ה	אהרן הכהן – דווקא בגלל שהתכייש
ו	לעבוד את ה' במקום שבו שמו אותך
ו	לשנות את המבט על אנשים
ז	משה רבנו נענה: 'רב לך'
ח	המסקנה של פרשת קורח
ח	סיפורים אישיים מחזקים
ח	דקדוק מדהים בהלכה!
ט	סיפורי צדיקים
ט	רבי מנחם מענדל שניאורסון

אמונה וביטחון

ככל שאדם גדול יותר, כך הוא מרגיש קטן יותר

הכנסת, אלא מה הם רצו? הם רצו דבקות בה'.

קורח ועדתו היו ראשי סנהדראות, אנשים גדולים מאוד, והם השתוקקו לעבודת הכהן הגדול - להקטיר קטורת לפני ולפנים, להגיע לאותה מדרגת קרבה שאין למעלה ממנה.

הם הרגישו שבאותה דבקות עצומה אפשר לתקן את הנשמה בשלמות. הם לא חיפשו עולם הזה, הם לא רצו צעצועים, הם רצו את ה'.

אדם פשוט מוכן למסור את החיים שלו בשביל כסף, בשביל כבוד, בשביל תאוות. אבל קורח ועדתו היו מוכנים

פרשת קורח היא מן הפרשיות המבהילות ביותר בתורה. אדם קורא את הפרשה ורואה כיצד קורח ועדתו נבלעים באדמה, אש יוצאת מלפני ה' ושורפת את מקריבי הקטורת, וכל המחנה מזדעזע. לכאורה, נראה כאילו מדובר באנשים רשעים, בעלי מחלוקת, מחפשי כבוד ושררה.

אבל גדולי החסידות והפנימיות גילו לנו מבט עמוק ומטלטל הרבה יותר.

רבי אלימלך מליז'נסק זכותו תגן עלינו אומר דבר נורא: בוודאי שכוונת קורח ועדתו הייתה לשם שמיים, לא בשביל כבוד, לא בשביל כסף, לא בשביל תפקיד, לא בשביל שיכבדו אותם בבית

הטעות שלהם הייתה שקנו את הכהונה בכסף, אבל עצם הרצון להיות כהן גדול לא נבע מרשעות, אלא מהשתוקקות עצומה לקדושה. הם ידעו שאם הם יכנסו לקודש הקודשים שלא כראוי הם עלולים למות.

ובכל זאת רצו להיכנס. למה? כדי לזכות לרגע אחד של דבקות בה'.

תן לי רגע אחד כזה - ואני מוכן למסור את החיים, זו מדרגה שאי אפשר להבין בכלל.

אנחנו חיים בעולם שבו אדם מוסר את הנפש על שטויות: על כסף, על גאווה, על כבוד מדומה. והם היו מוכנים למסור את נפשם בשביל קרבת אלוקים.

לכן אומר רבי אלימלך: צדיקים גמורים היו.

אז מה הייתה הטעות של קורח? אם כך, למה העונש היה כל כך חמור? למה האדמה בלעה אותם? למה נאבד זכרם?

רבי צדוק הכהן מלובלין מגלה את שורש הטעות, הטעות של קורח הייתה נקודה אחת בלבד: הוא היה צדיק, אבל הוא ידע שהוא צדיק, וזו סכנה נוראה, קורח הגיע למדרגה עצומה.

היצר הרע כמעט לא שלט בו, הוא הרגיש שלכו נקי, וכיוון שידע שהוא צדיק, הוא היה בטוח שהרצון שלו לקבל את הכהונה בא מהקדושה עצמה.

הוא אמר לעצמו: אם אני משתוקק לזה - סימן שזה רצון ה', אבל כאן היתה הנפילה.

אדם שיוודע שהוא צדיק - זו כבר בעיה. החווה מלובלין אמר משפט מבהיל: "הקדוש ברוך הוא אוהב רשע שיוודע שהוא רשע, יותר מצדיק שיוודע שהוא צדיק".

למה? כי הרשע שיוודע שהוא רשע נשכר

למסור את נפשם בשביל רגע אחד של דבקות בקדוש ברוך הוא.

זו לא הייתה מחלוקת של פוליטיקה, זו הייתה השתוקקות עצומה לרוחניות.

רבי אהרן רוקח מבעלז זכותו תגן עלינו, מבאר, שהם רצו לזכות למדרגה הנשגבה ביותר עלי אדמות - אותה מדרגה שהכהן הגדול זוכה לה ככניסתו לפני ולפנים.

מי שיוודע מהי עבודת הקטורת, יודע שזו דבקות שאין לתאר, אור אלוקי עצום, ולכן הם היו מוכנים אפילו למות בשביל זה.

"תן לי רגע אחד להרגיש את ה' באמת", זו הייתה השאיפה שלהם, וכמה זה מפחיד. אדם יכול להיראות מבחוץ כמי שמחפש כבוד, אבל בפנים להיות בוער באש של קדושה.

האר"י הקדוש רמז על גודל מעלתו של קורח בפסוק: "צדיק כתמר יפרח" סופי תיבות: קר"ח.

ה'אור החיים' הקדוש אומר שפניו של קורח היו מאירות כצהריים, לא מדובר באדם פשוט, מדובר באדם עצום. הוא היה מנושאי ארון הברית, מי שהיה נושא את ארון הברית וחושב מחשבה שלא במקום מיד היה מת. קרח היה אדם רם מעלה.

כהני בית שני - מסירות נפש על רגע של קדושה

רבי אהרן רוקח מביא את דברי התשב"ץ על הכהנים הגדולים של בית שני.

חז"ל אמרו: "שנות רשעים תקצורנה", מפני שרבים מן הכהנים היו מתים בתוך שנתם הראשונה, לכאורה רשעים.

אבל התשב"ץ מסביר דבר מדהים: לא רשעים היו.

חז"ל אומרים: הביישנים הם סימן לזרעו של אברהם אבינו, עובד ה' אמיתי מתבייש, הוא לא מתבייש מאנשים, הוא מתבייש מה', מתבייש לקבל כבוד, מתבייש לחשוב שמגיע לו משהו, מתבייש לחשוב שאנשים תופסים ממנו משהו.

היום אנשים רבים על תפקידים בבית הכנסת, מי יהיה חזן, מי יהיה סנדק, מי יפתח את ההיכל.

אבל צדיקים אמיתיים פחדו מהדברים האלה, הם רעדו מהם, הם הרגישו: איך אני אעמוד במקום קדוש כל כך? איך אני יהיה במרכז העניינים?!

רבי אלימלך אומר דבר נורא: כאשר אדם מכרך משהו, אם הוא לא זוכר באותו רגע את החסרונות והעוונות שלו, הברכה שלו אינה מתקיימת.

למה? כי כל זמן שאדם מרגיש "אני" הוא לא צינור, רק כשהוא בטל לגמרי לפני ה', הברכה עוברת דרכו. לכן אהרן הכהן בירך את ישראל מתוך שפלות וענווה.

וכך גם אדם שמכרך את ילדיו בליל שבת ראוי שיחשוב על חסדי ה' ועל כמה הוא עצמו צריך רחמים, לא מתוך עצבות, אלא מתוך אמת.

רבי צדוק מלמד אותנו שעובד ה' חי בתחושה אחת תמידית: אני חי בנס.

הרי לפי הדין, כמה חובות יש לאדם למעלה. כמה קטרוגים. ובכל זאת הקדוש ברוך הוא מחזיר לו את הנשמה בכל בוקר. לכן אומרים: "מודה אני לפניך".

וכותב ה'תנא דבי אליהו: שבכל יום אדם נשבה והקדוש ברוך הוא פודה אותו.

החיים עצמם הם נס מתמשך, אנחנו רגילים לחפש ניסים גדולים: קריעת ים סוף, מלחמות, ישועות.

אבל חז"ל אומרים שכל רגע בחיים הוא

לפני ה', אין לו גאווה, הוא לא מחפש לשלוט באחרים, הוא לא מרגיש עליו, הוא לא נכנס לכית כנסת עם חזה נפוח וחושב שהוא מחליט הכל ויודע הכל. אבל אדם שחושב שהוא צדיק, עלול ליפול לגאווה רוחנית, וזו גאווה מסוכנת הרבה יותר מגאווה רגילה.

אהרן הכהן – דווקא בגלל שהתבייש

חז"ל אומרים שכאשר אהרן הכהן התקרב למזבח, הוא התבייש, הוא פחד. הוא הרגיש: "מי אני בכלל שאעבוד לפני ה'?"

ומשה רבנו אמר לו: "לכך נבחרת" דווקא בגלל שאתה מתבייש אתה ראוי, זו כל עבודת ה' האמיתית.

ככל שאדם גדול יותר כך הוא מרגיש קטן יותר. משה רבנו, הגדול שבנביאים, אמר: "ונחנו מה".

אדם פשוט חושב: "מגיע לי", מגיע לי עלייה, מגיע לי כבוד, מגיע לי להיות חזן, מגיע לי שיכבדו אותי. אבל עובד ה' אמיתי מרגיש: מי אני בכלל?

חובות הלככות אומר: גם אם אדם יקיים את כל המצוות כולן, זה כמו ניצוץ קטן מול האוקיינוס של החסדים שה' עושה עמו.

האם גפרור יכול לחמם את האוקיינוס? כלום. אז איך אדם בכלל מרגיש שמגיע לו משהו? לכן כל בחירתו של הקדוש ברוך הוא היא דווקא במי שקטן בעיני עצמו.

"קטונתי מכל החסדים" – אדם שרואה את עצמו קטן, בשמים הוא גדול.

אבל מי שמרגיש גדול, הקדוש ברוך הוא משפיל אותו.

הכושה – סימן של קדושה

כבוד. לא חיפש תפקידים. רק לעבוד את ה'.

מה שה' נתן לי, זה התיקון שלי. אדם חי היום במרדף בלתי נגמר, רוצה יותר כסף, יותר כבוד, יותר מעמד.

אבל יהודי צריך לדעת: אם הקדוש ברוך הוא היה רוצה לתת לך משהו אחר הוא היה נותן.

"פותח את ידיך ומשכיע לכל חי רצון". אומר הזוהר הקדוש: אלו עניים ששכעים מרצון הכבוד. מה הפירוש? הם שכעים ממה שה' רוצה עבורם - זו עשירות אמיתית. "איזהו עשיר? השמח בחלקו", לא רק שמח כמה שיש לו אלא שמח ברצון ה'.

לשנות את המבט על אנשים

רבי שלמה מדרומסק כותב: איך אדם יודע אם הוא קרוב לה'?

לפי המחשבות שעולות לו בכוקר, אם הוא קם עם מחשבות של ביקורת, כעס, שנאה שידע שהוא רחוק מה'. אבל אם הוא קם עם מחשבות של כף זכות, הוא קרוב לה'.

העובד שלך לא הגיע לעבודה? אולי קשה לו. משהו לא החזיר לך את ההלוואה? אולי הוא מתבייש. אשתך עייפה ולא עושה כלום? אולי קשה לה. הגבאי לא הדליק מזגן? אולי בית הכנסת בגירעון ואין כסף לחשמל. החזן האריך בתפילה? אולי הוא באמת מתפלל מעומק הלב ולא עושה סתם דאווי"ן.

מי שחי בכף זכות, חי ליד השכינה. ומי שחי בביקורת תמידית, חי בעולם של פירוד והזוהר הקדוש קורא לזה: "עלמא דפירודא".

גדולי ישראל לימדו אותנו להסתכל אחרת על אנשים. הרב מרדכי אליהו

נס, זה שאדם קם בכוקר זה נס, זה שהוא נרדם כלילה זה נס, זה שיש לו אוויר לנשום זה נס, אדם שחי כך, חי בענווה, הוא לא מרגיש שמגיע לו משהו, הוא מרגיש שכל דגע הוא חסד.

מי שמכיר בניסים - מקבל עוד ניסים, חז"ל אומרים: מי שנעשה לו נס ומכיר בניסו עושים לו עוד נס. אבל מי שחי כאילו הכל מובן מאליו מפסיק לראות את חסדי ה', אדם צריך להתרגל להודות על הדברים הפשוטים ביותר.

התעוררתי בכוקר? תודה ה'. הצלחתי להירדם? תודה ה'. יש לי משפחה? תודה ה'. יש לי מה לאכול? תודה ה'.

אדם כזה חי אחרת לגמרי, הוא לא מלא תלונות, הוא מלא הכרת הטוב.

לעבוד את ה' במקום שבו שמו אותך

ה"בת עין" הקדוש כותב לנו יסוד עצום: מי שמאמין באמת שהקדוש ברוך הוא משגיח על הכל, מפסיק להשתוקק למה שאין לו.

למה? כי אם ה' לא נתן לי את זה סימן שזה לא התיקון שלי.

עובד ה' אמיתי לא חי בתחושת חסד. הוא לא אומר: הלוואי והייתי במקום אחר, הלוואי והייתה לי עבודה אחרת, הלוואי והייתי רב גדול. לא!

הוא אומר: ריכונו של עולם, במקום שבו שמת אותי - שם אעבוד אותך. נתת לי להיות נהג? אעבוד אותך כנהג. נתת לי להיות פועל? אעבוד אותך כפועל. נתת לי להיות מנקה בית כנסת? אנקה את בית הכנסת עם כל הלב.

ה"ראשית חכמה" מספר שסבא של רש"י היה מנקה את ארון הקודש בזקן שלו מרוב אהבתו למצווה. הוא לא חיפש

שהיה בעל בית פשוט שהעבודה שלו הייתה להקזיז דם, והוא כל יום היה מקבל שלום מהשמים, בזמן שאכיל ורכא שהיו תלמידי חכמים גדולים היו מקבלים פעם בחודש ופעם בשנה.

הדור שלנו מלא השוואות. כולם רוצים להיות משהו אחר, אחד רוצה להיות עשיר כמו ההוא, אחד רוצה להיות מפורסם כמו ההוא, אחד רוצה להיות רב כמו ההוא, אבל הקדוש ברוך הוא לא ביקש מאיתנו להיות משהו אחר, הוא ביקש מאיתנו להיות אנחנו בצורה הכי קדושה שאפשר.

וזה כל הסוד. "מה ששמת אותי - פה אעבוד אותך".

כשאדם מפסיק לרדוף אחרי מה שאין לו, הוא מתחיל להיות, הוא מפסיק לקנא, מפסיק להילחם, מפסיק לכעוס, הוא נהיה אדם שמה. למה? כי הוא חי עם רצון ה'. הוא אומר: אם זה מה שה' נתן לי - זה הכי טוב בשבילי, וזה לא אומר שאדם לא מתפלל, ודאי שמתפללים, ודאי שמבקשים ישועות, אבל מתוך אמונה פשוטה: "ריכוננו של עולם, תן לי את מה שטוב לי באמת ותן לי לעבוד אותך בכל מצב". אני שמח בחלקי אבל זה לא אומר שאני לא שואף ומתפלל.

האדם הקדוש ביותר איננו בהכרח האדם המפורסם ביותר, לפעמים זה יהודי פשוט - כלן במקווה, נהג מונית, מנקה בית כנסת. אבל הוא עושה את רצון ה' באהבה.

האר"י הקדוש רקד עם רבי אלעזר אזכרי במירון, שאף אחד לא הכיר אותו ולא שמע עליו, וכששאלו אותו למה רקדת איתו? הוא ענה שאם רשכ"י רקד איתו אז אני לא ירקוד איתו!

ולמה זכה ככה רבי אלעזר אזכרי? כי הוא עבד את ה' בכל הלב ולא חיפש כבוד

זצ"ל היה אומר: תסתכל על כל יהודי כאדם שסוחב כאב שאינך יודע עליו. אולי הילד שלו חולה, אולי אשתו סובלת, אולי יש לו צרות שאף אחד לא יודע.

כשאדם חושב כך, קשה לו לכעוס על השני. קשה לו לשנוא. הוא מתמלא רחמים. וזו עבודת ה' עצומה.

משה רבנו נענה: 'רב לך'

ה"ב עין" אומר חידוש עצום: אפילו משה רבנו, שביקש להיכנס לארץ ישראל, נענה: "רב לך".

למה? מפני שאדם לא צריך להשתוקק למדרגה שלא ניתנה לו, גם אם הכוונה קדושה. העבודה האמיתית היא לעבוד את ה' במקום שבו נמצאים, לא לחפש מדרגות אחרות, לא לקנא באחרים, לא לרצות להיות משהו אחר.

אלא לשאול: איך אני עובד את ה' מתוך החיים שלי, מתוך מה שהקב"ה נתן לי, מתוך הכישרונות שלי והייחודיות שלי.

הבעל שם טוב הקדוש עסק תקופה מסוימת בעבודות פשוטות מאוד. מסופר שהיה עובד עם זפת ועגלות, אבל באותם רגעים פשוטים היה דבוק בה' יותר מגדולי עולם.

כי עבודת ה' לא תלויה בתפקיד, לא כמעמד, לא בכותרת, לא ככבוד אלא בלב.

אדם יכול להיות נהג מונית ולחיות עובד ה' עצום. אם הוא מחייך לאנשים. אם הוא משמח יהודים, אם הוא שומר על הקדושה שלו, אם הוא מתפלל בכוונה, אם הוא מאמין שהכל מאתו יתברך, אם הוא מחלק דברי תורה, הוא יכול להיות גדול מאוד בשמים. כמו שמסופר בגמרא במסכת תענית על אותו אבא אומנא

ושם ופירסום. וזו מדרגה עצומה.

המסקנה של פרשת קורח

קורח לא נפל בגלל שהוא רצה קדושה. הוא נפל מפני שהוא הרגיש שמגיע לו, וזו הסכנה הגדולה ביותר בעבודת ה'. אדם יכול ללמוד תורה, להתפלל, לעשות חסדים - ואז ליפול בגאווה דקה מאוד. להרגיש: אני ראוי. אני מיוחד. אני בדרגה. אבל הקדוש ברוך הוא רוצה לב נשבר,

לב עניו, לב שמרגיש שהכל חסד, הכל מתנה, לא מגיע לי כלום, הקב"ה נותן לי חיים במתנה.

ואם זכיתי לעבוד את ה' - זו כבר זכות עצומה שהיא שלי, אני לא עושה טובות לאף אחד.

יהי רצון שנזכה להיות שמחים בחלקנו, לאהוב כל יהודי, לדון לכף זכות, לעבוד את ה' בענווה ובפשטות, ולהרגיש בכל רגע את חסדי ה' הגדולים עלינו. אמן כן יהי רצון.

סיפורים אישיים מחזקים

יש לכם סיפור אישי? שתפו אותנו ונפרסם. במייל d0545314210@gmail.com בוואצאפ: 052-9695044

דקדוק מדהים בהלכה!

סיפר הרב זילברשטיין שליט"א:

תלמיד חכם אחד רצה לראות כלים עתיקים ולהבין את המשניות במסכת כלים, הוא הגיע למוזיאון רוקפלר, שנמצא במזרח ירושלים, והתחיל להסתובב ולראות כל מיני מוצגים עתיקים, לפתע הוא צעק צ-ע-ק-ה שכולם היו בטוחים שאיזה נמר מפוחלץ חוזר לחיים.

התברר שהוא ראה ארון קבורה שנמצא באמצע המוזיאון, והוא כהן ואסור לו להישאר רגע אחד תחת אותה קורת גג, מכיון שטומאת המת עוברת לכל מי שנמצא תחת אותה קורת גג [אהל המת], ואז הוא תפס ריצה לכיוון היציאה מבניין רוקפלר הנמצא בתוך מפלס של בניינים, שמכולם ישנה יציאה מחוץ למוזיאון וכן ישנה יציאה לחלל שבין הבניינים, הוא ניסה לרוץ ליציאה, אבל לפתע הוא מגלה שהוא רץ בכיוון ההפוך.

לפתע הוא רואה יציאה לחלל שבין הבניינים, מיד הוא רץ לשם, הבעיה היא שמשם אין לו יציאה כלל, אלא רק דרך הבניינים, הוא עמד שם וחיכה כשאין לו שום רעיון איך הוא יוצא מכזה מקום, וכך עמד שם במשך כמה שעות, עד שהגיע כבר זמן הסגירה.

הגיע אליו השומר ואמר לו לצאת, אמר לו: אני לא יכול לצאת, אמר לו השומר: לא שאלתי אותך אם אתה יכול, אלא אמרתי לך מה אתה צריך וחייב לעשות, אמר לו: כנראה לא הבנת אותי, אני מפה לא יכול לזוז, אמר לו: אני מאוד הייתי רוצה לצאת אבל ההלכה אוסרת עלי.

השומר קלט שהוא רציני, הוא דיבר עם אחראי המשמרת מה עושים עם "העוף המזורז" שלא רוצה לצאת.

אמר לו המנהל: לך ותאמר לו, שאם הוא לא יצא, אני שולח לו כמה מאבטחים שיציאו אותו

שיחתו השבועית של מו"ר ❧ השיעור השבועי ❧ דהרה"ג אייל עמרמי שליט"א

ושלא יחשוב שהם יוציאו אותו על גבי מצע של זרי דפנה, ממש לא, הם יוציאו אותו בצורה שהגוף שלו לא ישכח את זה כשבועות הקרובים.

ניגש אליו ואמר לו: אם אתה לא יוצא עכשיו, יגיעו כמה מאבטחים להוציא אותך בעל כרחך, ולא נראה לי שהם יהיו נחמדים...

כששמע את המילים האלה מיד הוא נרגע, מכיון שאם זה בעל כרחו הוא לא נטמא, והסתפק: האם הוא צריך להמתין שיבואו ויוציאו אותו, או שכיון שזה ברור שיוציאו אותו ולא ישאירו אותו שם, אולי מותר לו לצאת בכוחות עצמו ולא תהיה לו בעיה מכיון שהוא אנוס?

שלחו את השאלה לרב אלישיב זצ"ל שפסק: שהוא לא צריך לחכות לשומרים שיבואו ויוציאו אותו, אלא מכיון שזה ברור שהוא לא יכול להישאר שם הוא נקרא אנוס ויכול לצאת לבד.

כך או כך, אם החלכה היתה אומרת שאסור לו לצאת, אז הוא היה צריך לחכות עד שיבואו ויגררו אותו, ואת זה יכול לעשות אדם שמתנהג עם המצוות כעול ברזל שאינו ניתן לשינוי.

סיפורי צדיקים

רבי מנחם מענדל שניאורסון – ג' תמוז:

רבי מנחם מענדל שניאורסון (1902–1994), הידוע ברחבי העולם פשוט כ"הרבי", נחשב לאחת הדמויות המשפיעות ביותר בהיסטוריה היהודית המודרנית. כנשיאה השביעי של חסידות חב"ד, הוא לא רק שיקם תנועה שספגה מכה אנושה בשואה, אלא הפך אותה לכוח עולמי המגיש סיוע רוחני וגשמי לכל יהודי, כאשר הוא.

שורשים וצמיחה

הרבי נולד ב"א בניסן תרס"ב בעיר ניקולייב שבאוקראינה. כבר בצעירותו בלט כעילוי בתורה ובידע כללי. הוא שילב לימודי קודש עמוקים עם השכלה אקדמית כמדעים ובהנדסה בכרלין ובסורבון שבפריז, שילוב שכא לידי ביטוי מאוחר יותר בגישתו הרציונלית והמודרנית ליהדות. בשנת 1941 נמלט מהנאצים והגיע לניו יורק, שם הצטרף לחמיו, האדמו"ר השישי של חב"ד, רבי יוסף יצחק שניאורסון.

מהפכת השלוחים

לאחר פטירת חמיו בשנת 1950, קיבל עליו הרבי את הנהגת החסידות. תחת הנהגתו, הפכה חב"ד מקהילה קטנה בכרובקלין לאימפריה של חסד. הרבי הגה את רעיון ה"שלוחים" – זוגות צעירים שיוצאים לפינות הנידחות ביותר בעולם כדי להקים "בתי חב"ד". עבור הרבי, כל יהודי היה עולם ומלואו, ופריקט השלוחים נועד להבטיח שאף יהודי לא יישאר מאחור.

תורה ומדע

משנתו של הרבי התאפיינה באופטימיות נצחית. הוא סירב להשתמש במונח "קירוב רחוקים", בטענה שאין יהודי שבאמת רחוק משורשו. מפעלו הספרותי, "ליקוטי שיחות", הוא מאגר עצום של הגות המשלבת נגלה ונסתר, ומנתחת סוגיות בתלמוד ובחסידות בכלים לוגיים חדשים.

הרבי ראה במדע המודרני כלי להעצמת האמונה, וטען כי ככל שהמדע מתקדם, הוא חושף את האחדות האלוהית שביקום.

כתובת לכל אדם

חדרו הקטן בברוקלין, הידוע כ"770", הפך למוקד עלייה לרגל. הרבי קיבל אלפי אנשים ל"יחידות" (פגישות פרטיות) שנמשכו לאורך כל הלילה. מדינאים כמו יצחק רבין ומנחם בגין, אנשי רוח, מדענים ופשוטי עם הגיעו לבקש את עצתו וברכתו. בשנותיו האחרונות, נהג לחלק דולרים לצדקה מדי יום ראשון לאלפי אנשים, תוך שהוא מקדיש לכל אחד רגע של תשומת לב אישית ועידוד.

חזון הגאולה

מרכיב מרכזי בתורתו של הרבי היה הציפייה המוחשית לגאולה. הוא האמין שדורנו הוא "הדור האחרון לגלות והראשון לגאולה", וקרא לכל אדם להוסיף במעשים טובים ("מצווה אחת") כדי להטות את כף המאזניים של העולם כולו לטוב.

גם לאחר ג' בתמוז תשנ"ד (1994), יום פטירתו, השפעתו של הרבי רק הולכת וגוברת. מפעלי חב"ד ממשיכים להתרחב, ותורתו נלמדת בפי כל. עבור מיליונים, הוא נותר "הרבי" – המורה הדרך שרואה את הפוטנציאל הטמון בכל אדם ומפציר בו להאיר את העולם.

סיפור ידוע ומעורר השראה על הרבי ממחיש את המבט הייחודי שלו על כל אדם, ואת היכולת שלו לראות את ה"יהלום" החבוי בנפש, גם כשאחרים רואים רק קשיים.

מעשה ביהודי שהיה פעיל מאוד בקהילתו, אך בשלב מסוים בחייו עבר משבר רוחני ואישי קשה. הוא הרגיש שאיבד את דרכו, הפסיק לשמור מצוות והתרחק מהקהילה. לאחר שנים של ניתוק, הוא הגיע לניו יורק והחליט, כמעט דחף של רגע, לעבור בתור המפורסם של חלוקת הדולרים ביום ראשון כדי לראות את הרבי.

כשהגיע תורו, הוא עמד מול הרבי והרגיש מבוכה גדולה. הוא חש שהמראה החיצוני שלו והדרך שבה בחר לחיות בשנים האחרונות "צועקים" את ריחוקו מהמסורת. הוא פנה לרבי ואמר בקול שקט: "רבי, אני לא חושב שאני ראוי להיות כאן. אני כבר לא אותו אדם שהייתי, איבדתי את הקשר שלי להשם".

הרבי הכיט בו בעיניו הכחולות והחודרות, חיוך קטן נסוך על פניו, ואמר לו ביידיש (בתרגום חופשי): "יהודי אף פעם לא יכול לאבד את הקשר שלו להשם. הוא יכול רק להירדם לכמה זמן. אבל עכשיו, כשכאת לכאן, סימן שהתעוררת". הרבי הושיט לו דולר נוסף ואמר: "הדולר הראשון הוא עבורך, והשני הוא כדי שתיתן אותו ליהודי אחר ותזכיר גם לו שהוא אף פעם לא רחוק מדי".

האיש סיפר לימים שהמשפט הקצר הזה, והעובדה שהרבי לא נזף בו או שאל שאלות על עברו, אלא רק התמקד בעתיד ובמהות הפנימית שלו, שינו את חייו מהקצה אל הקצה. הוא הרגיש שבבת אחת הוסר ממנו משקל של אשמה, והוא החל את דרכו חזרה לשורשיו מתוך שמחה ולא מתוך פחד.

הסיפור הזה משקף את הגישה המרכזית של הרבי: כל יהודי הוא "בן של מלך", והתפקיד של המנהיג הוא לא לשפוט את המצב החיצוני, אלא לעורר את הנשמה שתמיד נשארת טהורה.

אולמי ROYA EVENT

שני אולמות מפוארים לכל סוגי האירועים.

מנות שף

עיצוב מדהים

כשרות
מהודרת מחפוד

שירות ואיכות
ברמה הכי גבוהה.

לפרטים:

050-9188904

האולמות במתחם בית הכנסת 'כאייל תערוג',
רח' הרב מן החר 4, הר חומה, ירושלים.

בס"ד

חוגגים שבת חתן?

מתחשק לכם לחוות
שבת מרוממת עם הרב?

נעים להכיר
קומפלקס הלינה החדש שלנו
"כאייל תערוג"
במתחם בית הכנסת בהר חומה.

14 חדרי לינה מפוארים

שירותים פרטיים בכל חדר

פינות ישיבה מעוצבות

אולם אירוח יוקרתי

שף פרטי ומנות גורמה

מתחם תפילה פרטי

וכמובן שיעורים ותפילות
עם הרב אייל עמרמי שליט"א.

שבת
של חוויה
נשמה
והתעלות

לפרטים:

052-270-1187

